

Ulf Lundell, Vinterland

Nu biter frosten igen och parkerna brinner som eld
Och himlen ver Vsterbron r gaslge bl nu ikvll
Jag ser ut ver stan du r dr nnstans
Ensam eller kanske i en annan mans famn

Ett hr som kastar till i vimlet utanfr en affr
Jag har sett det ngra gnger nu men du r inte dr
En doft gr genom rummet en rst i en biosalong
Ett brev som aldrig kommer en radio en sng

Jag lngtar inte lngre efter att ha dej hr men jag saknar dig
Som om min sjl har gtt ifrn mej fr att vara hos dej s saknar jag dej
Jag nskar att jag aldrig hade trffat dej dr
Sna som vi vet nog inte vad krlek r men jag saknar dej

Nu lyfter dom btarna ur kanalen, snart fryser fjrdn till is
Snart sjunker dom hr tonerna och taket ner i ett rkallt dis
Folk drute bryter upp och flyttar in frn smstder,
skogar frn tristessens vinande vind
Vi tar oss fram s gott vi kan mellan drm ochverklighet
Vi blir vad vi vljer vi blir vr ensamhet

Jag lngtar inte lngre efter att ha dej hr men jag saknar dig
Som om min sjl har gtt ifrn mej fr att vara hos dej s saknar jag dej
Jag nskar att jag aldrig hade trffat dej dr
Sna som vi vet nog inte vad krlek r men jag saknar dej

Den hr krleken hnger kvar som en hemls hnger kvar i en bar
Stolarna p bordet, alla har gtt
Han sitter dr han sitter som om han inget frsttt

Som om min sjl har gtt ifrn mej fr att vara hos dej s saknar jag dej
Vid ett middagsbord bland folk i en tunnelbanevagn d saknar jag dej
Som vintern saknar vren som den kloke saknar dren
som en salva ver sren som herden saknar fren saknar jag dej

Nr jag knner doften av pplena p Sdermalmstorg
Nr jag tyngs ner av en brda pressas av en sorg
som viskar i mitt ra att jag varken kan eller vill
lska igen, att min krlek inte rcker till
Att jag r d